

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קפ"ט ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שְׁמַעְיָה חֲסִידָא, אֲמַרִין דְּבַחֲמִשָּׁת זַיְנֵי דְגִן, לָא אֵית חוּלְקָא לְסִטְר אַחְרָא. וְלֹאוּ הָכִי, דִּהָא כָּל מַה דְּאִתְבְּלִי בְּאַרְעָא, לְסִטְר אַחְרָא אֵית בֵּיה חוּלְקָא. וּמֵאֵן חוּלְקָא אֵית לֵיה. מוּץ דְּתִדְפְּנוּ רוּחַ, דְּכַתִּיב, (תהלים א) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ. וְדָא הוּא רוּחָא דְקִדּוּשָׁא, וְכַתִּיב (תהלים קג) כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'. בְּגִין דְּרוּחַ קִדְּשָׁא מְפִזֵּר לֵיה בְּכָל סִטְרִין דְּעֻלְמָא, דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח. דָּא בְּנוֹקְבָא. דְּכוּרָא מֵאִי הוּא. תְּכֵן.

תרגום לעברית

אַתֶּם הַחֲבֵרִים, שְׁלֹא שְׁמַשְׁתֶּם אֶת רַבִּי שְׁמַעְיָה הַחֲסִיד, אוֹמְרִים שֶׁבַחֲמִשָּׁת מֵינֵי דְגָן אֵין חֵלֶק לְצַד הָאֲחֵר. וְלֹא כֵן, שֶׁהָרִי כָּל מַה שֶׁנִּבְלָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְצַד הָאֲחֵר, וּמֵהוּ חֵלְקוֹ? מוּץ שֶׁתִּדְפְּנוּ רוּחַ, שֶׁכָּתוּב (תהלים א) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְזוֹהִי רוּחַ שֶׁל קִדְּשָׁה. וְכָתוּב (שם קג) כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְגו'. מִשּׁוּם שֶׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְפִזֵּר אֶת כָּל צְדִיקֵי הָעוֹלָם שְׁלֹא יִמָּצָא. זֶה בְּנוֹקְבָא. הַזְכֵּר מֵהוּ? תְּכֵן.

ומוץ ותבן כחדא אזלין, ועל דא פטור ממעשר. דלית ביה חולקא בקדושה. ה' - דגן בנקיו (דדגן) בלא תבן ומוץ. ח' - ט דכר ונוקבא, מוץ ותבן, ה: בנקיו דדגן. ועל דא שלימו דאילנא חטה איהו ואילנא דחטא ביה אדם הראשון חטה הוה. דכלא איהו ברזא, ובמלה דחטה. (ס' - א בקדושה ה' נקיו דדגן בלא תבן ומוץ ועל דא שלימו דאילנא חטה איהו וכלא איהו ברזא דחטה) תווה רבי אלעזר, ותווהו חברייה, אמר רבי אלעזר, ודאי הכי הוא.

תרגום לעברית

ומוץ ותבן הולכים כאחד, ולכן פטור ממעשר, שאין בו חלק בקדושה. ה' - דגן בנקיון (של דגן) בלי תבן ומוץ. ח' - ט - זכר ונקבה, מוץ ותבן. ה' בנקיון הדגן. ולכן שלמות העץ הוא חטה, והעץ שחטא בו אדם הראשון היה חטה, שהכל הוא בסוד, ובדבר חטה. (בקדושה ה' נקיון הדגן בלי תבן ומוץ, ועל זה שלמות האילן הוא חטה, והכל הוא בסוד החטה) תמה רבי אלעזר ותמהו החברים. אמר רבי אלעזר, ודאי כך זה.

טקסט הזוהר

אמר ההוא ינוקא, הכי הוא ודאי, קרא דשרינן ביה, דהא שעורה אקדים למיתי לעלמא. ואיהו מתתקן למיכלא דבעירא סתם, איהו רזא דאלף הרים, דמגדלין בכל יומא, והיא אכלה לון. ואקרי לחם תרומה, מיכלא דההוא תרומה, (ס' - א ואתקצר) ואתקריב בליליא, דהא כתיב (ויקרא כב) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא. מן הקדשים דא תרומה. מן הקדשים, ולא קדשים, דהא קדש סתם לא אקרי תרומה, דחומר בקדש מבתרומה תנן.

אמר אותו תינוק, כך זה בודאי הפסוק שהיינו שרויים בו, שהרי שעורה קדמה לבא לעולם, והיא מתקנת למאכל בהמה סתם. היא סוד אלה הרים שמגדלים בכל יום, והיא אוכלת אותם. ונקראת לחם תרומה, אכל של אותה תרומה, (ונקצרת) ונקרבת בליזה, שהרי כתוב (ויקרא כב) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא. מן הקדשים - זו תרומה. מן הקדשים ולא קדשים, שהרי קדש סתם לא נקרא תרומה, שחמר בקדש מבתרומה למדנו.

טקסט הזהר

ארעא קדישא ברשו דקודשא בריה הוא הות, ורשו אחרא לא עאל תמן. היה אבדיקת ארעא, אי קיימת במהימנותא, ולא אתחברת ברשו אחרא, בקריכו דתרומה דא דשעורים, כגוונא דרזא דסוטה. אמר רבי אבא, ודאי שננא דחרבא לגבה, אמר ההוא ינוקא, ודאי אתקפנא במגן וצינא לאגנא מניה. אמר רבי אבא, ארעא קדישא לית בה רשו אחרא, ולא עאל תמן. מוז ותבן ממאן הוו.

תרגום לעברית

ארץ הקדושה ברשות הקדוש ברוך הוא היתה, ורשות אחרת לא נכנסה לשם. איך נבדקת הארץ אם עומדת באמונה ולא התחברה ברשות אחרת? בהקרבת תרומה זו של שעורים, כמו סוד הסוטה. אמר רבי אבא, ודאי שנינות החרב אליה. אמר אותו תינוק, ודאי התחזקתי במגן וצנח להתגונן ממנו. אמר רבי אבא, בארץ הקדושה אין רשות אחרת ולא נכנסת לשם. מוז ותבן ממה היו?

טקסט הזהר

פתח ההוא ינוקא ואמר, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו וגו'. וכתוב ויאמר להם אלהים פרו ורבו. וכי אי לאו דאתא נחש על חוה לא יעביד (נח ס"א ע"א) תולדין לעלמא, או אי לא חאבו ישראל בעובדא דעגלא, לא יעבדון תולדין. אלא ודאי,

אִי לֹא יִיְתִי נָחֵשׁ עַל חוּהָ, תוֹלְדִין יַעֲבִיד אָדָם מִיַּד וְדַאי, דְּהָא גִזְרָה אֲתַגְזֹר מִיַּד דְּאַתְבָּרִי, דְּכַתִּיב פָּרוּ וּרְבוּ וּמָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ. וְאִינוּן תוֹלְדִין יִהְיוּן כְּלָהוֹן בְּנִקְיוֹ בְּלֹא זוּהָמָא כָּלִל. אוּף הָכִי אַרְעָא קְדִישָׁא, דְּהָא לֹא עָאֵל בְּהָ רִשׁוֹ אַחְרָא, אִית בְּהָ מוֹץ וְתַבְּנָ, דְּלֹא מִהֵהוּא סֵטֶר. וְלִבְר מֵאַרְעָא, הֵהוּא מוֹץ וְתַבְּנָ דְּסֵטֶר אַחְרָא הוּי, דְּאַזְלָא בְּתֵר קְדוּשָׁה, כְּקוּף בְּתֵר בְּנִי נִשָּׂא.

תרגום לעברית

פָּתַח אוֹתוֹ תִּינוּק וְאָמַר, (כְּרַאשִׁית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ וְגו'. וְכַתּוּב וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ. וְכִי אִם לֹא שָׂבָא נָחֵשׁ עַל חוּהָ, לֹא יַעֲשֶׂה תוֹלְדוֹת לְעוֹלָם! אוֹ אִם לֹא חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּחֲטֵא הָעֵגֶל, לֹא יַעֲשׂוּ תוֹלְדוֹת! אֲלֹא וְדַאי אִם לֹא יָבֹא נָחֵשׁ עַל חוּהָ, יַעֲשֶׂה אָדָם תוֹלְדוֹת מִיַּד וְדַאי, שְׁהֲרִי נִגְזְרָה גִזְרָה מִיַּד שְׁנַבְרָא, שְׁכַתּוּב פָּרוּ וּרְבוּ וּמָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ. וְאוֹתָם תוֹלְדוֹת הֵיוּ כָּלָם בְּנִקְיוֹן לֹלֵא זוּהָמָא כָּלִל. גַּם כֹּךְ הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שְׁהֲרִי לֹא נִכְנָסָה בְּהָ רִשׁוֹת אַחְרֵת, יֵשׁ בְּהָ מוֹץ וְתַבְּנָ שְׁלֹא מֵאוֹתוֹ הֵצֵד. וּמַחוּץ לָאָרֶץ אוֹתוֹ מוֹץ וְתַבְּנָ מֵצֵד אַחֵר הוּא, שְׁהוֹלְכִים אַחֵר קְדֻשָּׁה כְּקוּף אַחְרִי בְּנִי אָדָם.

טקסט הזהיר

אָתוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחִבְרֵיָא וּנְשָׁקוּהוּ, אָמַר לֵיהּ, דְּאִמִּי לִי, דְּרוּחוֹנָא בְּמֵאנִי קִרְבָּא, נְהֵמָא דְּפִתּוּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְדַאי הָכִי הוּא, דְּהָא כָּל זִינִי קִרְבָּא בִּידָהּ אִינוּן, וּמִצְלָחַן בִּידָהּ, אָתוּ וּנְשָׁקוּהוּ כְּמִלְקָדְמִין.

תרגום לעברית

בָּאוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְחִבְרֵיָם וּנְשָׁקוּהוּ. אָמַר לוֹ, נִדְמָה לִי שְׁהֲרוּחוֹנִי בְּכָלִי הַקָּרֵב לָהֶם הַשְּׁלָחַן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי כֹךְ זֶה, שְׁהֲרִי כָּל מִינֵי קָרֵב הֵם בִּידָהּ וּמִצְלִיחִים בִּידָהּ. בָּאוּ וּנְשָׁקוּהוּ כְּמִקְדָּם.

פֶּתַח אִיהוּ וְאָמַר, (בראשית מ) וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים וְגו'. עַד הָכָא חֲזִינוּנָא דְמַלְאָה, דְּהָא מִכָּאן וְלֹהֲלָאָה חֲזִינוּנָא דִּילִיָּה הָוָה, דְּכָתִיב וְכוּס פֶּרְעָה בְּיָדִי. אֲבָל חֲזִינוּנָא דְמַלְאָה, בְּגִינִיָּה דִּיּוֹסָף הָוָה וּלְבָשָׂרָא לִיָּה, דִּישְׁמַע יוֹסֵף וַיִּנָּדַע.

תרגום לעברית

פֶּתַח הוּא וְאָמַר, (שם מ) וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִים וְגו'. עַד כָּאן חֲזִיוֹן הַדָּבָר, שֶׁהָרִי מִכָּאן וְהָלָה חֲזִינוּ הָיָה, שֶׁכְּתוּב וְכוּס פֶּרְעָה בְּיָדִי. אֲבָל חֲזִיוֹן הַדָּבָר הָיָה בְּגִלְל יוֹסֵף וּלְבָשָׁרוֹ, שִׁישְׁמַע יוֹסֵף וַיִּדַּע.

טקסט הזוהר

תַּנְיִנֹן, שְׁבַעָה רְקִיעִין אֵינֹן, וְאֵינֹן (שבעה) הֵיכָלִין. וְשִׁית אֵינֹן, וְחֲמֵשׁ אֵינֹן, וְכָלֵהוּ נִפְקִי מִגּוֹ יֵין עֲתִיקָא עֲלָאָה. הַהוּא יֵין מְשִׁיךְ לִיָּה יַעֲקֹב מִרְחִיק, וְסָחִיט לִיָּה מִעֲנָבִים דְּהָהוּא גֶפֶן. כְּדִין, יַעֲקֹב אֲמַשִּׁיךְ לִיָּה הַהוּא יֵין דְּקָא אֲתַחֲזִי לִיָּה, וְחֲדִי וְשִׁתָּה. (בראשית קמ"ב ע"ב) הֵדָא הוּא דְכָתִיב, (בראשית כז) וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׁתֵּ. הָכָא אֲתַכְלִיל עֵילָא וְתַתָּא. וְעַל דָּא אֲרַחֲיק מְלָה, וּמְשִׁיךְ לָהּ בְּמַשְׁכּוֹ דְּתַרִי תְּנוּעָי, וְהֵינֹן לוֹ. לִיָּה לְתַתָּא, לִיָּה לְעֵילָא. (בתרין סטרין אחיד)

תרגום לעברית

שְׁנִינֹן, שְׁבַעָה רְקִיעִים הֵם, וְהֵם (שבעה) הֵיכָלוֹת. וְשִׁשָּׁה הֵם, וְחֲמֵשָׁה הֵם, וְכָלֵם יוֹצְאִים מִתּוֹךְ יֵין עֲתִיק עֲלִיוֹן. אוֹתוֹ יֵין מְשַׁכּוֹ יַעֲקֹב מִרְחוֹק, וְסָחֲטוּ מִעֲנָבֵי אוֹתָהּ הַגֶּפֶן. אֹז יַעֲקֹב הַמְשִׁיךְ אוֹתוֹ יֵין שְׁנִירָאָה לוֹ, וְשִׁמַּח וְשִׁתָּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם כז) וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשְׁתֵּ. כָּאן נִכְלָל לְמַעְלָה וּלְמַטָּה. וְלִכְּנֵן הִרְחִיק הַדָּבָר וּמְשַׁכּוֹ בְּמַשְׁיכוֹת שְׁתֵּי תְּנוּעוֹת, וְהֵינֹן לוֹ. לוֹ לְמַטָּה, לוֹ לְמַעְלָה. (בשני צדדים אחז).

חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן אָמַר, וַיָּבֵא לוֹ יֵינ, דְּאֶרְמִי מֵיָא בְּהָהוּא יֵינ, וְאִי לָאוּ דְּאֶרְמִי בֵּיה מִים, לָא יָכִיל לְמַסְבֵּל, וְשָׁפִיר אָמַר חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן. וּבְגִין כֹּה אֲמַשִּׁיךְ לוֹ בְּתַרִי טַעְמִי, דְּהָא בְּתַרִין סְטָרִין אַחִיד, וְהָהוּא יֵינ אֲזִיל מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא, וְכִלְהוּ טַעְמִין בֵּיה, עַד דְּיוֹסָף צְדִיקָא טַעִים לִיה, דְּאִיהוּ דּוֹד נְאָמָן, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) כִּיֵּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמִישְׁרִים.

חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן אָמַר, וַיָּבֵא לוֹ יֵינ - שְׁשָׁם מִים בְּאוֹתוֹ יֵינ. אִם לֹא יֵשִׁים בּוֹ מִים, לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל, וְנֶאֱחָה אָמַר חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן. וּמַשּׁוּם זֶה הִמְשִׁיכוֹ בְּשְׁנֵי טַעְמִים, שְׁהָרִי בְּשְׁנֵי צְדָדִים אַחוּז, וְאוֹתוֹ יֵינ הֵלֵךְ מְדַרְגָּה לְדַרְגָּה, וְכָל הַטַּעְמִים בּוֹ, עַד שְׁיוֹסָף הַצְדִּיק טַעַם אוֹתוֹ, שְׁהוּא דּוֹד נְאָמָן. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז) כִּיֵּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמִישְׁרִים. מֶהוּ כִּיֵּן הַטּוֹב? שְׁכָא יַעֲקֹב וְשָׁם בּוֹ מִים. זֶהוּ יֵינ הַטּוֹב וְכֹה זֶה, כְּמוֹ שְׁאָמַר חֲנוּךְ מְטַטְרוֹן. תַּמָּה רַבִּי אֶלְעָזָר וְתַמָּה רַבִּי אַבָּא. אָמְרוּ, הָרִי הַיֵּינ (ס"י מלאך) שְׁלֵךְ הוּא נִצַּח מְלָאךְ קְדוֹשׁ עַל פִּי (פּה) רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.